ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA NR. 1/2010 A COMITETULUI INSTITUIT ÎN TEMEIUL ACORDULUI DINTRE COMUNITATEA EUROPEANĂ ȘI CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ PRIVIND RECUNOAȘTEREA RECIPROCĂ ÎN MATERIE DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

din 18 octombrie 2010

în ceea ce privește modificarea capitolului 12 referitor la autovehicule din anexa 1 și includerea în anexa 1 a unui nou capitol 18 referitor la produsele biocide

(2011/115/UE)

COMITETUL,

având în vedere Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității (denumit în continuare „acordul"), în special articolul 10 alineatul (4), articolul 10 alineatul (5) și articolul 18 alineatul (2),

întrucât:

(1) Uniunea Europeană a adoptat o nouă directivă-cadru privind omologarea de tip a autovehiculelor ([1]), iar Elveția și-a modificat actele cu putere de lege și actele administrative considerate echivalente, în temeiul articolului 1 alineatul (2) din acord, cu legislația menționată mai sus a Uniunii Europene.

(2) Capitolul 12, Autovehicule, din anexa 1 ar trebui modificat pentru a reflecta aceste evoluții.

(3) În temeiul articolului 10 alineatul (5) din acord, comitetul poate modifica anexele la acord, la propunerea uneia dintre părți,

DECIDE:

1. Capitolul 12, Autovehicule, din anexa 1 la acord se modifică în conformitate cu dispozițiile prevăzute în apendicele A anexat la prezenta decizie.

2. Anexa 1 la acord, cu privire la sectoarele de produse, este modificată pentru a include un nou capitol 18 referitor la produsele biocide, în conformitate cu dispozițiile stabilite în apendicele B anexat la prezenta decizie.

3. Prezenta decizie, întocmită în două exemplare, este semnată de reprezentanții comitetului care sunt împuterniciți să acționeze în numele părților. Prezenta decizie produce efecte de la data ultimei semnături.

Semnată la Berna, 18 octombrie 2010.
În numele Confederației Elvețiene
Heinz HERTIG

Semnată la Bruxelles, 12 octombrie 2010.
În numele Uniunii Europene
Fernando PERREAU DE PINNINCK

([1]) Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

APENDICELE A

În anexa 1, Sectoare de produse, capitolul 12, Autovehicule, textul trebuie să fie eliminat și înlocuit cu următorul text:

„CAPITOLUL 12

AUTOVEHICULE

SECȚIUNEA I

Acte cu putere de lege și acte administrative

Dispoziții prevăzute la articolul 1 alineatul (2)

Uniunea Europeană	1.	Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 (JO L 200, 31.7.2009, p. 1) și ținând cont de actele enumerate în anexa IV la Directiva 2007/46/CE, astfel cum a fost modificată până la 14 octombrie 2009 și de modificările aduse anexei menționate anterior în ceea ce privește actele enumerate în cadrul acesteia, acceptate în conformitate cu procedura descrisă în secțiunea V punctul 1 (denumite în continuare împreună «Directiva-cadru 2007/46/CE»)
Elveția	100.	Ordonanța din 19 iunie 1995 privind cerințele tehnice pentru autovehiculele de transport și remorcile acestora (RO 1995 4145), astfel cum a fost modificată până la 14 octombrie 2009 (RO 2009 5705) și ținând cont de modificările acceptate în conformitate cu procedura descrisă în secțiunea V alineatul 1
	101.	Ordonanța din 19 iunie 1995 privind omologarea de tip a vehiculelor rutiere (RO 1995 3997), astfel cum a fost modificată până la 14 octombrie 2009 (RO 2009 5805) și ținând cont de modificările acceptate în conformitate cu procedura descrisă în secțiunea V punctul 1

SECȚIUNEA II

Organisme de evaluare a conformității

Comitetul înființat în conformitate cu articolul 10 din prezentul acord stabilește și actualizează, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11 din acord, o listă a organismelor de evaluare a conformității.

SECȚIUNEA III

Autorități de desemnare

Comitetul înființat în conformitate cu articolul 10 din prezentul acord stabilește și actualizează o listă a autorităților de desemnare notificate de către părți.

SECȚIUNEA IV

Principii specifice privind desemnarea organismelor de evaluare a conformității

Pentru desemnarea organismelor de evaluare a conformității, autoritățile de desemnare se raportează la actele cu putere de lege și la actele administrative ale acestora, indicate în secțiunea I.

SECȚIUNEA V

Dispoziții suplimentare

Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică exclusiv relațiilor dintre Elveția și Uniunea Europeană.

1. *Modificări aduse anexei IV în ceea ce privește actele enumerate în anexa IV la Directiva 2007/46/CE*

Legislația adoptată în Uniunea Europeană și enumerată în anexa IV la Directiva 2007/46/CE după data de 14 octombrie 2009 este considerată ca făcând parte din dispozițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din prezentul acord după îndeplinirea următoarei proceduri:

(a) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 12 alineatul (2) din prezentul acord, Uniunea Europeană informează fără întârziere Elveția cu privire la modificările aduse anexei IV la Directiva 2007/46/CE în ceea ce privește actele enumerate în cadrul acesteia după publicarea lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(b) Elveția informează Uniunea Europeană cu privire la acceptarea noilor dispoziții și la adoptarea legislației elvețiene corespunzătoare înainte de aplicarea acestor schimbări în Uniunea Europeană.

(c) Schimbările din cadrul dispozițiilor legislative sunt considerate ca fiind incluse în secțiunea I la data notificării din partea Elveției.

Comitetul mixt va lua notă în mod periodic de schimbările menționate anterior. Introducerea acestor schimbări va fi anunțată în mod oficial.

2. *Schimbul de informații*

Autoritățile competente în materie de omologare de tip din Elveția și din statele membre își comunică, în special, informațiile menționate la articolul 8 alineatele (5)-(8) din Directiva-cadru 2007/46/CE.

În cazul refuzului, din partea Elveției sau a unui stat membru, de a acorda omologarea de tip în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Directiva-cadru 2007/46/CE, statul în cauză trimite imediat celorlalte state membre, Elveției și Comisiei un dosar detaliat care explică motivele deciziei sale și prezintă dovada constatărilor sale.

3. *Recunoașterea omologărilor de tip ale vehiculelor*

Elveția recunoaște, de asemenea, omologările de tip ale vehiculelor acordate înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord de către autoritățile competente în domeniul omologării de tip, în conformitate cu Directiva 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 (JO L 42, 23.2.1970, p. 1), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2007/37/CE a Comisiei din 21 iunie 2007 (JO L 161, 22.6.2007, p. 60), în cazul în care aceste omologări sunt încă în vigoare în Uniunea Europeană.

Uniunea Europeană recunoaște omologările de tip stabilite de Elveția în cazul în care cerințele elvețiene sunt considerate echivalente cu cerințele Directivei-cadru 2007/46/CE.

Recunoașterea omologărilor de tip emise de Elveția este suspendată în cazul în care Elveția nu își armonizează legislația cu toată legislația în vigoare a Uniunii corespunzătoare omologării de tip.

4. *Clauze de salvgardare*

1. Vehiculele, sistemele, componentele sau unitățile tehnice separate conforme legislației aplicabile

1. Dacă un stat membru sau Elveția consideră că anumite vehicule, sisteme, componente sau unități tehnice separate noi prezintă un risc serios pentru siguranța rutieră sau dăunează semnificativ mediului înconjurător sau sănătății publice, deși sunt conforme cerințelor aplicabile sau sunt marcate corespunzător, statul în cauză poate refuza, pentru o perioadă de maximum șase luni, să înmatriculeze astfel de vehicule sau să permită vânzarea sau punerea în exploatare pe teritoriul său a unor astfel de vehicule, componente sau unități tehnice separate.

În astfel de cazuri, statul membru în cauză sau Elveția informează de îndată producătorul, celelalte state membre, Elveția și Comisia, specificând motivele care au condus la decizia sa.

2. Comisia și Elveția consultă părțile în cauză în cel mai scurt timp posibil și, în special, propriile lor autorități responsabile care au acordat omologarea de tip. Comitetul este informat și organizează, atunci când este necesar, consultări adecvate în vederea ajungerii la o înțelegere.

2. Vehiculele, sistemele, componentele sau unitățile tehnice separate neconforme cu tipul omologat

1. Dacă Elveția sau un stat membru care a acordat omologarea de tip constată că vehiculele, sistemele, componentele sau unitățile tehnice separate noi însoțite de un certificat de conformitate sau purtând o marcă de omologare nu sunt conforme cu tipul care a fost omologat, acesta (aceasta) ia măsurile necesare, inclusiv, după caz, retragerea omologării de tip, pentru a se asigura că vehiculele, sistemele, componentele sau unitățile tehnice separate de producție, după caz, sunt aduse în conformitate cu tipul omologat. Autoritatea de omologare a statului membru sau a Elveției informează autoritățile de omologare din celelalte state membre și/sau din Elveția cu privire la măsurile luate.

2. În sensul punctului 1, abaterile de la datele cuprinse în certificatul de omologare de tip sau în dosarul de informare sunt considerate ca nefiind conforme cu tipul omologat.

Nu trebuie considerat că un vehicul se abate de la tipul omologat atunci când sunt permise anumite toleranțe prin actele de reglementare relevante și când aceste toleranțe sunt respectate.

3. Dacă un stat membru sau Elveția demonstrează că vehiculele, componentele sau unitățile tehnice separate noi însoțite de un certificat de conformitate sau purtând o marcă de omologare nu se conformează tipului omologat, acesta (aceasta) poate solicita statului membru care a acordat omologarea de tip sau Elveției să verifice dacă vehiculele, sistemele, componentele sau unitățile tehnice separate în curs de fabricație se conformează în continuare tipului omologat. La primirea unei solicitări în acest sens, statul membru în cauză sau Elveția ia măsurile care se impun în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de șase luni de la data solicitării.

4. Autoritatea de omologare cere Elveției sau statului membru care a acordat omologarea de tip sistemului, componentei, unității tehnice separate sau vehiculului incomplet să ia măsurile necesare pentru a se asigura că vehiculele în curs de fabricație sunt din nou conforme cu tipul omologat în cazurile următoare:

   (a) în raport cu o omologare de tip pentru vehicule, în cazul în care neconformitatea unui vehicul este atribuibilă exclusiv neconformității unui sistem, unei componente sau unei unități tehnice separate;

   (b) în raport cu o omologare de tip în mai multe etape, în cazul în care neconformitatea unui vehicul complet este atribuibilă exclusiv neconformității unui sistem, unei componente sau unei unități tehnice separate care face parte din vehiculul incomplet sau neconformității vehiculului incomplet.

   La primirea unei solicitări în acest sens, statul membru în cauză sau Elveția ia măsurile care se impun, în cooperare cu statul membru solicitant sau cu Elveția, după caz, în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de șase luni de la data solicitării. Atunci când se constată o lipsă de conformitate, autoritatea competentă în materie de omologare a Elveției sau a statului membru care a acordat omologarea de tip a sistemului, a componentei sau a unității tehnice separate sau omologarea vehiculului incomplet adoptă măsurile stabilite la punctul 1.

5. Autoritățile de omologare se informează reciproc în termen de 20 de zile lucrătoare privind orice retragere a omologării de tip și motivele care au determinat-o.

6. În cazul în care statul membru sau Elveția, oricare dintre acestea a efectuat omologarea, contestă defectul de conformitate cu privire la care a fost informat(ă), statele membre în cauză și Elveția se preocupă de soluționarea diferendului. Comitetul este informat și organizează, atunci când este necesar, consultări adecvate în vederea ajungerii la o înțelegere.”

APENDICELE B

În anexa 1, Sectoare de produse, este introdus următorul capitol 18 referitor la produsele biocide:

„CAPITOLUL 18

PRODUSE BIOCIDE

DOMENIU DE APLICARE ȘI REGLEMENTARE

Dispozițiile prezentului capitol sectorial se aplică produselor biocide, astfel cum sunt definite în Directiva 98/8/CE, cu excepția:

— produselor biocide care sunt sau care conțin microorganisme modificate genetic sau patogene; și

— avicidelor, piscicidelor și biocidelor pentru controlul altor vertebrate.

Directivele Comisiei care au ca obiectiv includerea substanțelor active în anexa I, IA sau IB fac parte din prezentul capitol.

Elveția va avea libertatea de a limita accesul pe piața sa, în conformitate cu cerințele legislației naționale existente la data intrării în vigoare a prezentului acord, pentru:

— produsele biocide care conțin octilfenol sau etoxilații săi; și

— generatoarele de aerosoli care conțin substanțe stabile în aer.

Părțile reexaminează împreună situația în 2013.

SECȚIUNEA I

Acte cu putere de lege și acte administrative

Dispoziții prevăzute la articolul 1 alineatul (2)

Uniunea Europeană

1. Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (JO L 123, 24.4.1998, p. 1), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2009/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 (JO L 262, 6.10.2009, p. 40), denumită în continuare «Directiva 98/8/CE»

2. Regulamentul (CE) nr. 1896/2000 al Comisiei din 7 septembrie 2000 privind prima fază a programului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele biocide (JO L 228, 8.9.2000, p. 6)

3. Regulamentul (CE) nr. 1687/2002 al Comisiei din 25 septembrie 2002 de prevedere a unui termen suplimentar pentru notificarea unor substanțe active destinate utilizării în produsele biocide, aflate deja pe piață, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2000 (JO L 258, 26.9.2002, p. 15)

4. Regulamentul (CE) nr. 1451/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide (JO L 325, 11.12.2007, p. 3)

Elveția

100. Legea federală din 15 decembrie 2000 privind protecția împotriva substanțelor și preparatelor periculoase (RO 2004 4763), astfel cum a fost modificată ultima dată la 17 iunie 2005 (RO 2006 2197)

101. Legea federală din 7 octombrie 1983 privind protecția mediului (RO 1984 1122), astfel cum a fost modificată ultima dată la 20 martie 2008 (RO 2008 3437)

102. Ordonanța din 18 mai 2005 privind introducerea pe piață și utilizarea produselor biocide (ordonanța privind produsele biocide) (RO 2005 2821), astfel cum a fost modificată ultima dată la 2 noiembrie 2009 (RO 2009 5401)

SECȚIUNEA II

Organisme de evaluare a conformității

În sensul prezentului capitol, «organismele de evaluare a conformității» reprezintă autoritățile din statele membre ale Uniunii Europene și din Elveția competente pentru introducerea pe piață a produselor biocide.

Detaliile de contact ale autorităților competente din statele membre și din Elveția pot fi găsite pe site-urile web indicate mai jos.

State membre

Biocide: «Autorități competente și alte puncte de contact» http://ec.europa.eu/environment/biocides/pdf/ca_contact.pdf

Elveția

Oficiul federal pentru sănătate publică, Organismul de notificare pentru substanțele chimice www.bag.admin.ch/biocide

SECȚIUNEA III

Dispoziții suplimentare

În sensul alineatelor 2-5 din prezenta secțiune, în ceea ce privește Elveția, orice trimitere la Directiva 98/8/CE trebuie înțeleasă ca referindu-se și la dispozițiile elvețiene echivalente.

1. *Înscrierea substanțelor active în anexa I, I A sau I B*

Articolul 11 din Directiva 98/8/CE se aplică între părți cu următoarele adaptări:

Înscrierea unei substanțe active în anexa I, IA sau IB sau modificarea ulterioară a respectivei înscrieri se iau, de asemenea, în considerare atunci când un solicitant a înaintat dosarul necesar autorității competente a Elveției și autoritatea competentă care a primit cererea a transmis Comisiei evaluarea necesară.

2. *Recunoașterea reciprocă a autorizațiilor între statele membre și Elveția*

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 12 din Directiva 98/8/CE, un produs biocid care a fost deja autorizat sau înregistrat într-un stat membru sau în Elveția este autorizat sau înregistrat într-un alt stat membru sau în Elveția în termen de 120 de zile, respectiv 60 de zile de la data primirii unei cereri de către celălalt stat membru sau de către Elveția, cu condiția ca substanța activă din produsul biocid să fie înscrisă în anexa I sau IA din Directiva 98/8/CE și să corespundă cerințelor acesteia. Pentru recunoașterea reciprocă a unei autorizări, cererea trebuie să cuprindă un rezumat al dosarului prevăzut la articolul 8 alineatul (2) litera (a) și în anexa IIB secțiunea X din Directiva 98/8/CE, precum și o copie legalizată a primei autorizații acordate. Pentru recunoașterea reciprocă a înregistrării produselor biocide cu risc redus, cererea trebuie să cuprindă datele cerute în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Directiva 98/8/CE, cu excepția datelor referitoare la eficacitate, pentru care este suficient un rezumat.

Autorizarea poate fi supusă dispozițiilor rezultate din aplicarea altor măsuri conforme dreptului părților, referitoare la condițiile de distribuire și utilizare a produselor biocide, cu scopul de a proteja sănătatea distribuitorilor, a utilizatorilor și a lucrătorilor implicați.

Această procedură de recunoaștere reciprocă nu aduce atingere măsurilor luate de statele membre și de Elveția în conformitate cu dreptul părților în domeniul protecției sănătății lucrătorilor.

2. Dacă, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 98/8/CE, un stat membru sau Elveția stabilește că:

(a) specia-țintă nu este prezentă în cantități nocive pe teritoriul său;

(b) s-a demonstrat o toleranță sau o rezistență inacceptabilă a organismului-țintă la produsul biocid; sau

(c) condițiile pertinente de utilizare, cum ar fi climatul sau perioada de reproducere a speciilor-țintă, diferă în mod semnificativ de cele existente în statul membru în care produsul biocid a fost autorizat pentru prima oară sau în Elveția și că, în consecință, o autorizare neschimbată poate prezenta riscuri inacceptabile pentru om sau mediu,

statul membru sau Elveția poate cere ca anumite condiții prevăzute la articolul 20 alineatul 3 literele (e), (f), (h), (j) și (l) din Directiva 98/8/CE să fie adaptate la condițiile diferite, pentru a respecta condițiile de eliberare a unei autorizații prevăzute la articolul 5 din Directiva 98/8/CE.

3. Dacă un stat membru sau Elveția estimează că un produs biocid cu risc redus înregistrat de un alt stat membru sau de Elveția nu respectă definiția prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 98/8/CE, acesta (aceasta) poate, cu titlu provizoriu, să refuze înregistrarea și să comunice imediat preocupările sale autorității competente responsabile cu verificarea dosarului.

   Dacă, în termen de maximum 90 de zile, nu se ajunge la un acord între autoritățile respective, problema este înaintată Comisiei, care decide în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul 4.

4. Fără a se aduce atingere dispozițiilor punctelor 2 și 3, dacă un stat membru sau Elveția consideră că un produs biocid autorizat de un alt stat membru sau de Elveția nu poate întruni condițiile definite la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 98/8/CE și, în consecință, propune refuzul autorizării sau al înregistrării ori restricționarea autorizării în anumite condiții, acesta (aceasta) informează Comisia, celelalte state membre, Elveția și solicitantul și le furnizează un document explicativ care conține denumirea produsului și caracteristicile acestuia, indicând motivele pentru care propune refuzul sau restricționarea autorizării.

   Comisia elaborează, în conformitate cu articolul 27 din Directiva 98/8/CE, o propunere specifică de decizie care să fie luată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 28 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE.

5. Dacă procedura prevăzută la alineatul 4 conduce la confirmarea refuzului unei a doua înregistrări sau al unei înregistrări ulterioare de către un stat membru sau de către Elveția și în cazul în care Comitetul permanent consideră acest refuz oportun, statul membru care a înregistrat în prealabil produsul biocid cu risc redus sau Elveția ia în considerare acest refuz și își revizuiește înregistrarea în conformitate cu articolul 6 din Directiva 98/8/CE.

   Dacă această procedură confirmă înregistrarea inițială, Elveția sau statul membru care a introdus procedura înregistrează respectivul produs biocid cu risc redus.

6. Prin derogare de la dispozițiile alineatului 1, statele membre sau Elveția pot refuza recunoașterea reciprocă a autorizațiilor eliberate pentru tipurile de produse 15, 17 și 23 din anexa V la Directiva 98/8/CE, cu condiția ca o astfel de limitare să poată fi justificată și să nu aducă atingere obiectivului prezentului capitol.

   Statele membre și Elveția se informează reciproc și informează Comisia cu privire la deciziile luate în acest sens, motivându-le.

3. *Accesul la piață*

Solicitantul își indică numele sau denumirea comercială și adresa pe eticheta produselor biocide. În sensul articolului 8 din Directiva 98/8/CE, este suficient ca solicitantul unei autorizații să aibă un birou permanent în Uniunea Europeană sau în Elveția. Părțile convin ca autorizațiile și alte decizii referitoare la aplicarea prezentului capitol să poată fi notificate de către autoritățile competente direct solicitantului de pe teritoriul celeilalte părți.

4. *Schimbul de informații*

În conformitate cu articolul 9 din prezentul acord, părțile își comunică, în special, informațiile menționate la articolul 18 din Directiva 98/8/CE. Informațiile confidențiale sunt definite și tratate în conformitate cu articolul 19 din Directiva 98/8/CE.

5. *Clauză de salvgardare*

Dacă un stat membru sau Elveția are motive valabile să estimeze că un produs biocid pe care l-a autorizat sau înregistrat ori pe care este decis(ă) să îl autorizeze sau să îl înregistreze, în conformitate cu articolul 3 sau cu articolul 4 din Directiva 98/8/CE, prezintă un risc inacceptabil pentru sănătatea umană sau animală sau pentru mediu, acesta (aceasta) poate limita sau interzice provizoriu utilizarea sau vânzarea produsului respectiv pe teritoriul său. Statul membru sau Elveția informează imediat Comisia, celelalte state membre și Elveția cu privire la această acțiune, precizând motivele deciziei luate. În termen de 90 de zile se ia o decizie cu privire la această chestiune, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 28 alineatul (3). Dacă Elveția nu acceptă decizia Comisiei, cauza este supusă comitetului mixt, care va hotărî linia de conduită adecvată, inclusiv posibilitatea de a convoca o reuniune a experților. Dacă nu se ajunge la un acord în termen de 90 de zile, oricare dintre părți poate suspenda capitolul referitor la produsele biocide parțial sau în totalitate.

Se va recurge la această clauză de salvgardare doar în mod excepțional.

6. *Perioada tranzitorie*

Articolul 16 alineatul (1) din Directiva 98/8/CE se aplică între părți, cu o perioadă tranzitorie care va dura până la 14 mai 2014, în cazul Elveției.”

DECLARAȚIA COMISIEI EUROPENE

Pentru a asigura aplicarea și implementarea efectivă a capitolului referitor la produsele biocide care urmează să fie inclus în anexa I la acord și în măsura în care Elveția a adoptat acquis-ul comunitar relevant sau măsuri echivalente în temeiul capitolului referitor la produsele biocide, Comisia va consulta experții elvețieni, în conformitate cu declarația Consiliului privind participarea Elveției la comitete [1] și cu articolul 100 din Acordul privind Spațiul Economic European, în cadrul etapelor pregătitoare ale proiectelor de măsuri care vor fi trimise ulterior comitetului înființat în temeiul articolului 28 din Directiva 98/8/CE pentru a sprijini Comisia în cadrul exercitării puterilor sale executive.

În plus, Comisia notează că experții elvețieni sunt invitați să participe la grupul de experți al autorităților competente în materie de produse biocide, care oferă asistență Comisiei cu privire la punerea în aplicare armonizată a Directivei 98/8/CE. De asemenea, Comisia notează că președintele comitetului înființat în temeiul articolului 28 din Directiva 98/8/CE poate decide să invite experți elvețieni pentru a discuta despre chestiuni specifice, la cererea unui membru sau din proprie inițiativă, în special în cazurile în care discuțiile privind aplicarea articolelor 4 și 11 din Directiva 98/8/CE sunt direct relevante pentru Elveția.

[1] Declarația privind participarea Elveției la comitete (JO L 114, 30.4.2002, p. 429).